

eningerne have Lov til at vælge en. Men Forholdene vare saaledes den Gang, at derved vilde Kreditforeningerne komme til at miste deres Selvstyre, og man maa huske paa, at det var under Provisorietiden, hvor man satte Pris paa Selvstyret. Selv Kreditforeningerne, der styredes af Højremænd, ønskede ikke at komme for stærkt ind under Finansministerens Regimente. Senere kom Lovforslaget atter frem i Rigsdagen ved privat Initiativ, men aldrig lykkedes det, som foreslaaet af den ærede Finansminister, at lade Kreditforeningerne beholde Retten til at styre deres egne Sager.

Nu slipper Staten med at garantere $\frac{1}{3}$ af Hypotekbankobligationerne. Tidligere var der Tale om at garantere meget mere, der var endog Tale om at garantere det hele. Saa har dette Forslag desuden den store Fordel, at det samler under sine Vinger baade Tiendebanken og Statslaanefonden. Derved fristes ikke Hypotekbankdirektionen til at eksportere en gros, som om det gjaldt Livet, alle vore Kreditforeningsobligationer ad Frankrig til for at bevise deres Eksistensberettigelse, thi en saadan Direktion vil faa meget andet at bestille, navnlig med Tiendebanken og selvfølgelig ogsaa med Statslaanefonden. En saadan Direktion kunde maaske ellers blive for tjenstivrig, da Hypotekbanken jo helst skulde virke som en stimulerende Regulator for vort Pengemarked. Jeg er heller ikke fri for at være lidt betænkelig ved, hvad der er fremsat, at dersom vi kom ind paa at eksportere største Delen af vore Kreditforeningsobligationer, kunde det tænkes, at det franske Pengemarked blev ringere end nu, og at de kunde sige som saa: Vi skulde skaffe Penge, og disse danske Obligationer kunne de faa tilbage igen, selv om vi skulde tabe noget paa dem, og derved kunde der blive et Nationaltab, saa jeg tror ogsaa, at denne Hypotekbank skal helst virke med nogen Forsigtighed.

De Indvendinger, som ærede Medlemmer fremkom med i Gaar mod selve Forslaget, forekomme mig egentlig nærmest at berøre underordnede Punkter. At Direktørens Løn kun er sat til 6,000 Kr., og at det er for lidt at byde en første Rangs Bankmand, nægter vist ingen, men den Fejl kan ogsaa rettes, og jeg var glad ved at høre den ærede Finansminister udtale,

at det var noget, han var villig til at forhandle med Udvalget om. Saa siges der, at 15 Mill. Kr. aarlig er for lidt, naar der udstedes 80 Mill. Kr. i Obligationer aarlig i de aabne Serier. Ja, Loven forbyder nu ikke Hypotekbanken at optage to Seriers Laan i et Aar af 15 Mill. Kr., for saa vidt det bliver nødvendigt, og det bliver i saa Fald 30 Mill., men jeg tror for øvrigt ikke, at det vil blive nødvendigt. Af Statens officielle Statistik ser man, at den 1. Januar d. A. havde samtlige Kreditforeninger her i Landet en Restgæld af 1,018 Mill. Kr. med omtrent 35 Mill. Kr.s Reservefond. For 6 Aar siden var Gælden 705 Mill. Kr., vi have altsaa paataget os gennemsnitlig 50 Mill. Kr.s ny Gæld om Aaret i vore Kreditforeningslaan. Men Gældsstigningen varierer meget i disse 6 Aar, nemlig fra 25.8 til 88.8 Mill. Kr. Der var en Tid, hvor Kursen paa Kreditforeningsobligationer gik meget langt ned, og i de første Aar derefter blev der ikke optaget nær saa mange Laan, som der plejer at blive optaget, naar Kurserne ere gode. Nu ved jeg meget vel, at Gældsstigningen alene ikke er Maalestok for de aabne Seriers Udlaansmasse, hvor Overgangslaan fra en lukket Serie til en aaben saavel som Gældsafdrag ogsaa skulde lægges til, naar man skal beregne de aabne Seriers Obligationsmasse. Dette kan jeg ikke nøjagtigt opgive, fordi vor Statistik ikke har medtaget det, men dersom jeg regner med en Forhøjelse af 30 pCt., tror jeg neppe, det slaar fejl, og naar hertil kommer, at Husmandskreditforeningernes statsgaranterede Obligationer, der sidste Aar udstedtes til et Beløb af 13,7 Mill. Kr., rimeligvis ikke blive solgte til Hypotekbanken, fordi de ere statsgaranterede i Forvejen og for Tiden staa saa meget højere end Kreditforeningsobligationerne, at de ikke kunne vente at faa nogen Gavn af et Salg til Statens Hypotekbank, gaar der omtrent 14 Mill. Kr. fra de 80 Mill. Kr. Naar jeg altsaa gaar efter Gennemsnitstallene for de sidste 6 Aar, som ere betydeligt lavere, tror jeg, at det er højt regnet, naar man regner med en gennemsnitlig Udlaansmasse af 60 Mill. Kr. aarlig, hvoraf Hypotekbankens 15 Mill. Kr. i en Serie udgøre en Fjerdedel. Tiendebankobligationerne komme jo først frem om 2—3 Aar, og jeg tror